

# CU ARIPILE LARG DESFĂCUTE

**C**onferința pe țară a scriitorilor — bilanț al activității noastre din ultimii ani pînă în clipa de față și analiză amănunțită a unei munci fierbinți, nu lipsite de slăbiciuni sau de întârzieri în clipe în care s-ar fi convenit să răspundă cu o mai mare promptitudine la uluitoarea creștere care se desfășoară, în toate domeniile, în jurul nostru — a fost pentru noi mult mai mult decît o înregistrare de succese mai mari sau mai mici pe ogorul literaturii, o recapitulare de muștrări pe care fiecare și le face sieși în clipele în care își cercetează cu seriozitate activitatea; a fost, asemenea unei piste de decolare, un fel de platformă de pe care voința noastră încordată, de constructori ai socialismului, năzuințele noastre aprinse de a scrie mai mult, mai bine, mai veridic, își iau zborul cu aripi larg desfăcute.

Salutul adus Conferinței de către tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, în numele Comitetului Central al P.M.R. și al Consiliului de Stat, ne-a umplut sufletele nu numai de marea mulțumire a creatorului care vede munca lui prețuită, dar și de un îndemn puternic de a o merita din plin, de a o merita și mai mult în viitor. Popas și destindere molcomă într-o acțiune de construcție, de construire a conștiinței socialiste de data asta, nu sînt cu puțință și nici nu le dorim. Din cuvintele tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, scriitorul desprinde limpede frumusețea și demnitatea sarcinii sale de luptător cu arma ideii, a întregii lui sensibilități, a imaginii pline de sevă, inspirate din viața pe care trebuie s-o cunoască bine și nemijlocit, a cuvîntului greu de mult înțeles și trecut prin toate filtrele minții; frumusețea și demnitatea sarcinii sale de a pune în fața cititorului, făuritor al tuturor împlinirilor din jurul nostru, opere în care acesta „să recunoască propria sa viață, gîndurile și năzuințele sale“.

Dramaturgii, care, în ultima vreme, s-au străduit să dea acele piese care să exprime cele mai noi, mai caracteristice, mai expresive fenomene și caractere ale momentului pe care îl trăim — mai proaspăt, mai viguros, mai definit decît cel de ieri și prevestitor pentru frumusețea celui de mîine —, au simțit răsunînd adînc în ei această chemare, acest îndemn. A ridica în picioare, pe scenă, în fața eroilor din sală, eroi care să-i reprezinte e o sarcină care implică, așa cum a spus tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej: „a înfățișa cu pasiune realitatea în procesul complex al dezvoltării ei, al luptei dintre vechi și nou, al afirmării a ceea ce este nou și înaintat“.

Dramaturgii, asemenea tuturor scriitorilor din R.P.R., sînt hotărîți ca, luminați de principiile realismului socialist și înarmați cu o adevărată și amplă cunoaștere a vieții, să nu întîrzie în zădărvirea ei și în scrierea acelor piese care să îmbogățească literatura noastră și să contribuie, cu viața lor vie, cu adevărul, cu dinamismul, cu actualitatea lor, cu forma lor din ce în ce mai artistică, la triumful socialismului.

*Lucia Demetrius*